

kirken, og som sådan giver det jo også en forpligtelse.

Den danske folkekirke er andet og mere end den officielle folkekirke. Folkekirken er også det utrolig vigtige frivillige arbejde, der er i kirkelige kredse, og som vi lægger meget vægt på. Der er Folkekirkens Nødhjælp, kirkeligt børnerog ungdomsarbejde, utallige former for socialt arbejde og indsats, som egentlig hører under socialministerens område, men vi mener, at det er væsentligt også at se på den side som en væsentlig og vigtig dansk tradition. Og der er også enkelte andre områder, hvor vi jo optræder udadtil, ud over landets grænser, både med Sømandskirken og Dansk Kirke i Udlandet. På det område er der i øjeblikket et udvalgsarbejde for de to organisationer, som CD's tidligere kirkeminister, A.O. Andersen, leder, og dér håber jeg, når vi kommer tilbage med en del af de indstillinger, at ministeren vil være venlig at modtage dem godt.

Henrik Svane (RV):

Når jeg ikke kunne dy mig for i indledningen af debatten til Dansk Folkepartis ordfører at tale lidt om, hvad der rent faktisk står i forespørgslen om ønsket om, at regeringen skal sige noget om, hvad den vil gøre over for den påvirkning fra andre religioner end kristendommen, der påføres vores land for øjeblikket, så synes jeg, det er en væsentlig pointe at trække frem, fordi jeg ikke kan undlade at lægge mærke til, hvad Dansk Folkeparti for øjeblikket også gør med kristendommen: bruger den i en slags politisk manifestation af, at i det, vi gør i vores parti, har vi Vorherre med på vores side.

Den kristne religion eller kultur er ikke en naturreligion, men tværtimod en forkyndelse af noget så unaturligt som den svages ret og den fremmedes ligeværdighed. Derfor synes jeg også, at de påvirkninger, der kommer fra os udefra, skal vi opfatte i en eller anden form for ligeværdighed. Så hvis vi tror på, at den kristne kultur er baseret på en opfattelse af, at den netop fastholder den svages ret og den fremmedes ligeværdighed, så ser jeg en undertone i det, som Dansk Folkeparti vil også med denne forespørgsel.

Det er nemlig vigtigt, at kirken fortsat fortæller, hvad kristendom er, og at vi i Folketinget gør, hvad vi kan for at sikre, at den danske folkekirke fortsat kan styrke sin forkyndelse og sin forkyndelsesfrihed, og selvfølgelig også at den har mulighed for at gøre det i den nutidige og

folkelige sammenhæng, som vi er i. Det har folkekirken gode betingelser for, og dem skal vi selvfølgelig fortsat styrke.

Når grundloven taler om, at staten understøtter den danske folkekirke, så har det for mig at se ikke noget med penge at gøre, sådan som jeg synes det ofte fejlagtigt opfattes ude i visse dele af befolkningen. Det har ikke med penge at gøre. Dengang den danske folkekirke blev til folkekirke, tog staten i samme ombæring jo en stor del af kirkens egenkapital, så det er ikke spørgsmål om kroner og øre. Men jeg lægger i den grundlovsparagraf, at vi i Folketinget i al den lovgivning, vi beskæftiger os med, skal sikre, at den ikke skal underkende og underløbe det, som er den danske folkekirkes basis at operere på, netop den frie forkyndelsesfrihed.

Vi ser jo forskellige tiltag i disse år, som jeg synes det er værd at lægge mærke til, f.eks. at dåbsbelæringen på 3.-4. klassetrin er en stor succes i mange sogne. Det er også med til at styrke forståelsen af, hvad kristendom er. Det er også vigtigt med det forenklingsarbejde, som er sat i gang i Kirkeministeriet, at det virkelig fører frem til forenklinger, virkelige forenklinger, som kan frigøre kræfter og energi i menighedsrådene og i menighedernes arbejde for at styrke det, der netop er den egentlige indsats: forkyndelse og forkyndelse.

Vi må håbe på, at det ikke betyder, at den forenkling omvendt betyder større magt eller koncentration i Kirkeministeriet eller hos ministeren – hvilket jeg er helt klar over ikke er ministerens ønske med at lave dette forenklingsudvalg – fordi det netop er vigtigt, for at menighedsarbejdet skal trives, at det er den energi, vi som levende kirke, som medlemmer af kirken, kan lægge ind i det, der er vores ansvar for, at folkekirken kan bestå i så vide rammer som overhovedet muligt, at vi forenkler det daglige arbejde med de kirkelige forhold, så det ikke ender i administration og fortolkninger af cirkulærer og andet godt.

Jeg tror på, at den proces, som kirkeminister har sat i gang, er god, fordi vi ofte ser, at mange af de forhold, som man skal arbejde med i menighedsrådene, er af en sådan karakter, at ganske almindelige borgere ikke har den faglige juridiske indsigt i mange af de ting, som man skal forholde sig til, også som arbejdsgiver, bare for at tage ét eksempel.

Og så kan jeg ikke dy mig for til sidst lige at sige lidt til Dansk Folkeparti, for vi lever jo i et land, som Benny Andersen kalder det forjætte-